

номіки, помітне підвищення частки наукоємних, інноваційно-орієнтованих підприємств, У зв'язку з цим актуалізується потреба в розробці економіко-організаційного механізму, здатного забезпечити приріст і ефективне використання інновацій.

Деякі переваги співпраці між вищими навчальними закладами та організаціями-роботодавцями для університетів:

- можливість участі у вирішенні реальних виробничих завдань і ведення досліджень на базі актуальних проблем організацій;
- -приведення своєї діяльності до міжнародних стандартів в галузі освіти;
- поліпшення співпраці в системі «наука – практика – бізнес»;
- можливість отримання безперервного зворотнього зв'язку від безпосередніх споживачів науково-освітніх продуктів ВНЗ, розвиток навчальних програм і роботи зі студентами;
- підтримка на високому рівні конкурентоспроможності ВНЗ на національному, регіональному, міжнародному і світовому ринках освітніх послуг і НДДКР;
- можливість організації перевірки і тестування наукових розробок ВНЗ на базі партнерських організацій;
- забезпечення міжгалузевого трансферу знань і практичного досвіду;
- забезпечення вищого рівня магістрів, що випускаються;
- нові ринки освітніх послуг у вигляді надання корпоративного навчання на підприємствах і в організаціях.

Основні переваги співпраці між ВНЗ і бізнесом для студентів і магістрів-випускників:

- можливість протягом навчання у ВНЗ вибрати найоптимальнішу для себе сферу подальшої професійної діяльності та визначитися зі своїм майбутнім роботодавцем;
- можливість підтримки високого рівня своєї теоретичної підготовки;
- безперервне оновлення своїх знань, постійне підвищення професійної кваліфікації;
- можливість звернутися за допомогою до викладачів і наукових співробітників вузу при виникненні скрутної ситуації на виробництві;
- можливість обміну знаннями та досвідом професійною майстерністю з іншими випускниками різних ВНЗ, що беруть участь у програмі;
- робочий процес стає цікавішим, захоплюючішим, інтерактивнішим, різноманітнішим і таким, що розвиває;
- відкриваються нові можливості для сталого розвитку кар'єри.

Деякі переваги для роботодавців співпраці в системі «університет – бізнес»:

- забезпечення вищої якості виконуваних робіт, послуг, що надаються, збільшення ефективності реалізованих організацією проектів;
- підтримка на високому рівні професійних компетенцій співробітників організації;
- можливість використання в рішенні виробничих завдань організації наукового потенціалу ВНЗ;
- створення на підприємстві сприятливіших умов праці для працевлаштування та кар'єри високо кваліфікованих і налаштованих на безперервний розвиток фахівців;
- можливість вирішення кадрових завдань за рахунок залучення практикантів і наукових співробітників ВНЗ;
- забезпечення поетапного входження молодого фахівця на посаду: навчальна практика => наукова робота => виробнича практика => стажування => працевлаштування в організації;
- мінімізація ризиків в управлінні людськими ресурсами за рахунок організації робіт з майбутніми фахівцями ще на етапі їх навчання у ВУЗі;
- можливість доступу до єдиних баз знань і загальних інформаційних ресурсів.

*Лиськова Л. М., к.е.н., на посаді доцента
кафедра міжнародної торгівлі*

ПРОБЛЕМИ РЕАЛІЗАЦІЇ ПАРТНЕРСТВА БІЗНЕСУ ТА АКАДЕМІЧНОЇ СПІЛЬНОТИ

Останнім часом точиться багато дискусій навколо питання реформування вищої освіти. Як видно з нещодавно прийнятого нового Закону України «Про вищу освіту», функціонування всієї освітньої системи відбувається на основі утвердження принципу студентоцентризму як базового принципу організації навчального процесу і всієї системи стосунків в освіті, навчальному закладі, зокрема між тим, хто навчає і тим, хто навчається. Сучасний студентоцентризм не підміняє поняття «предметоцентризму», а якісно змінює систему формування відповідних компетенцій у студента. Однак, досить гострою й актуальною залишається проблема якості підготовки кадрів у

вищих навчальних закладах. Цьому має сприяти активне впровадження системи соціальної відповідальності та партнерства бізнесу з академічною спільнотою у підготовці конкурентоспроможних фахівців. Забезпеченню підготовки фахівців високої якості має стати інтеграція вищих навчальних закладів, академічних і галузевих секторів науки, промисловості, бізнесу. У цьому сенсі цікавим та інформативним є звіт Центру «Розвиток корпоративної соціальної відповідальності» за 2013 рік. Зокрема у звіті визначено ряд проблем, які на думку бізнесу і представників ВНЗ стають перепоною на шляху плідної співпраці. У трансформаційний період розвитку вітчизняної економіки втрачено тісні зв'язки і ефективну співпрацю між підприємницькими структурами, державними організаціями та вищими навчальними закладами. За час становлення вітчизняної економіки кожен із суб'єктів намагався насамперед вижити самостійно, і втрачені механізми співпраці до сьогодні не відновлено. Отже, існують різні вимоги до підготовки фахівця як з погляду роботодавця, так із позиції освітніх організацій, відсутні інвестиції з боку бізнесу для підготовки висококваліфікованих кадрів, навчально-науковий процес ізольований від бізнес-середовища. Партнерство бізнесу та вищих навчальних закладів удосконалює процес підготовки фахівців, що відповідають вимогам ринку праці, і сприяє розвитку дослідницької та інноваційної діяльності в країні. Проте, компанії практично не впливають на розробку навчальних програм і професійних стандартів. Представники бізнесу і вищої школи по-різному визначають основні перепони в партнерстві. Так, на думку, представників вищої школи, основними бар'єрами є недостатня поінформованість бізнесу про можливості співпраці з ВНЗ та орієнтованість бізнесу лише на швидке отримання прибутку. А на думку компаній – нерозуміння навчальними закладами реалій бізнес-світу та бюрократичність ВНЗ. Найпоширеніша модель партнерства, яка склалася сьогодні в Україні, – підготовка спеціалістів для потреб компаній через програми стажувань (проходження практики). Проте ця модель не має впливу на якість підготовки випускників ВНЗ загалом. Проведене Центром дослідження дає змогу зробити такі висновки: 1) пріоритетними напрямками партнерства компаній і ВНЗ у світі є: дослідження і розробки; розробка та оцінка курсів/програм; мобільність студентів як працівників; захист інтелектуальної власності; 2) в Україні основними напрямками партнерства бізнесу з ВНЗ є підготовка фахівців, що відповідають запитам компанії. 3) найпоширенішими формами співпраці є стажування та практика студентів; лекції для студентів; студентські проекти, конкурси, надання ВНЗ новітнього устаткування і технологій у форматі навчальних центрів, лабораторій тощо. Для розвитку партнерства потрібно також поживавити процес комунікації бізнес-структур і вищих навчальних закладів, створивши різноманітні платформи (форуми, зустрічі тощо) та поширити найкращі приклади партнерства компаній і ВНЗ, зокрема й закордонного.

Література

1. Якісна вища освіта : роль партнерств. Щорічна доповідь Центру «Розвиток КСВ» за 2013 рік [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://csr-ukraine.org/wp-content/uploads/2014/04/Research_Forum_Business-and-Universities.pdf

Мельничук В.В., к.е.н., доцент кафедри обліку, аналізу та аудиту в АПК

ГАРМОНІЗАЦІЯ РИНКУ ОСВІТНІХ ПОСЛУГ І БІЗНЕС-СТРУКТУР В УМОВАХ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

Розвиток суспільства, заснованого на знаннях, можливий тільки за умови інноваційного шляху побудови економіки та розвитку високотехнологічного виробництва. Для здійснення ефективного керівництва інноваційними процесами, розробки та впровадження інноваційних проектів необхідні висококваліфіковані фахівці. У цих умовах особливо зростає роль навчальних закладів та якості освітніх послуг. Підготовка висококваліфікованих фахівців, конкурентоспроможних на національному, європейському та світовому ринках праці – потребує переосмислення векторів розвитку та принципів регулювання як самого ринку освітніх послуг, так і його відносин з ринком праці.

Соціальна відповідальність – це новий рівень розвитку суспільства, нова стратегія та концепція, яка інтегрує у собі національну стратегію, загальні людські цінності та етичну поведінку бізнес-організацій, споживачів, працівників, органів влади, інститутів громадянського суспільства, науково-дослідницьких установ та вищих навчальних закладів. Сьогодні більшість країн світу залучаються до концепції соціальної відповідальності як на місцевому, регіональному, так і на державному рівнях.